

NHỮNG CON NGƯỜI GILLETTE

FERDINANDO FREGA · GILLETTENARRATIVE · GILLETTEVATICANO · 08/17

Từng nghe nói tới một vị thần chưa? Ông ta cũng như vậy, chỉ có điều ông ta bán lưỡi dao cạo. Tất nhiên, đó là chuyện đùa.

Người Đàn Ông Gillette không sinh ra đã là thánh. Anh ta sinh ra bên trong một tổ chức lớn. Từ đó, anh ta học được kỷ luật, phương pháp, sự tôn trọng người tiêu dùng, sự chú ý đến chi tiết, và khả năng quan sát thế giới cùng hiểu những đổi thay của nó. Anh ta hấp thụ những bài học ấy từ “Mẹ Gillette” của mình và biến chúng thành một thứ gì đó riêng tư, tự do và sâu sắc tính người.

Anh ta kể chuyện mà không khoe khoang. Anh ta lắng nghe mà không cắt ngang. Anh ta xây dựng mà không thống trị. Anh ta nói lại những gì người khác thấy là rời rạc. Anh ta trao ra bản đồ, không phải điểm đến.

Vì thế bạn không nhận ra anh ta qua cái logo anh ta mang. Bạn nhận ra anh ta qua cách anh ta nhìn thế giới.

Và khi gặp anh ta, bạn hiếm khi quên được. Như một mùi hương bạn xúc mỗi ngày. Như một lưỡi dao bạn nhận ra ngay từ đường cạo đầu tiên. Như một câu chuyện tiếp tục sống trong bạn.

Người Đàn Bà Gillette không ra từ cùng một trường lớp ấy. Chị không chia sẻ những đặc tính giống một người đàn ông. Chị có năng lực hơn. Bởi chị sống bằng ba trí thông minh, chứ không chỉ một. Trí thông minh lý trí và logic. Trí thông minh cảm xúc và triu mến. Trí thông minh trực giác. Ba. Một con số hoàn hảo.

Và nghĩ mà xem, khi đưa chúng ta vào đời, chị truyền lại một phần của yếu tố X ấy, thứ cho phép chúng ta giống chị hơn một chút. Nhưng thường thì yếu tố Y không tìm được sự hòa hợp đúng đắn với các yếu tố khác. Và cái sinh ra tinh khiết thì mất đi cường độ.

Người Đàn Bà Gillette biết sức mạnh mà chẳng cần phô ra. Chị biết sự mong manh mà chẳng xấu hổ vì nó. Chị đọc được điều đang được nói ra. Và điều bị bỏ lại không nói.

Chị để ý những chi tiết vượt khỏi người khác. Chị nối kết con người trước khi nối kết ý tưởng. Chị bắc những cây cầu trong khi người khác còn cãi nhau xem đặt biên giới ở đâu.

Vì thế bạn không nhận ra chị qua vị trí chị nắm giữ. Bạn nhận ra chị qua dấu vết chị để lại phía sau. Lặng lẽ. Sâu. Bền. Như những câu chuyện hay nhất.

Và có lẽ bởi mọi tấm gương đều phản chiếu người cha ở bên trong mỗi người đàn bà.

Anh ta trao ra bản đồ. Chị để lại dấu vết. Chẳng ai trong hai người được nhận ra qua thứ họ mang theo. Cả hai được nhận ra qua thứ còn ở lại trong căn phòng sau khi họ đã rời đi.

Nói gọn một từ:

Ferdinando